

(...UNGSDRUCKSACHE)

Рік II. ч. 14. (170) Пятниця 24. січня 1941. Ціна 30 сот.

...ські ВІСТІ

...крім неділь і свят

РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81
АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 230-39

„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung.
Schriftleitung; Orzeszkowagasse 7.
Verwaltung; Reichsstrasse 34.

ПЕРЕДПЛАТА в краю і закордоном:
місячно . . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки — 2 зол.
5 чеських корон — 1 зол.

Затоплено 145.000 тон

БЕРЛІН, 22. І. — Головне Командування Німецьких Збройних Сил подає:

Над Анґлією та Атлянтиком продовжувано дальше розвідчі налети. При цій нагоді боєві літаки обкидали успішно бомбами важні військові обекти в Лондоні та в південно-східній Анґлії, серед них одне велике летовище. Один ворожий торговельний корабель так важко ушкоджено бомбою, що залога мусіла покинути його. Затоплено один корабель, що плив на допомогу. Пропав один німецький літак.

Боєва ескадра капітана Дазера підчас атак на анґлійські торговельні кораблі затопила досі 145.200 тон. Капітан Дозер особисто причинився до затоплення 57.000 тон з цього числа. Крім цього згадана ескадра ушкодила велике число ворожих торговельних кораблів.

—o—

Після зустрічі обох вождів

Фантастичні здогади світової преси

РИМ, 22. І. — Зустріч канцлера Гітлера з Мусолінієм є дальше головною темою римських щоденників, що реєструють відгомін преси цілого світу. Вони підкреслюють, що преса різних країв робить фантастичні здогади на тлі урядового короткого комунікату. Цій балаканині радія і преси — як стверджує „Джіорнале д'Італія" — можна протиставити тільки одне речення, що має в собі найчистішу правду: „Там, де стрічаємося з ворогом, ведемо спільну боротьбу". Тема постійних розмов може змінятися відповідно до воєнного положення, одначе всі зустрічі обох Вождів — це вислів одної засади: спільної боротьби, що була ще перед приступленням Італії до війни.

Ця спільнота вже дала пізнатися — пише „Тевере" — в часі, коли оба народи спрямували свої змагання в напрямі одної, спільної мети. Відколи Німеччина почала активно поборювати військові постанови версайського договору — Італія станула по боці Німеччини. Від часу привернення повної суверенности в Надрені аж до приступлення Італії до війни в червні 1940 р., та аж до спільних повітряних атак на Мальту, — німецько - італійський союз на смерть і життя виявився перед цілим світом. Від Нарвіку аж до Неґеллі істнує тільки один спільний фронт, а проти спільного ворога йдуть одностайно спільні воєнні дії.

——o——

Великі бої в Африці

РИМ, 22. І. — Головне Командування Італійської Армії подає:

На грецькому фронті боєві дії місцевого значіння на відтинку XI. армії. Численні ескадри бомбовиків і Пікkіятеллі атакували незвичайно сильно військові обекти, шляхи, мости й становища протилетунської артилерії. Крім цього обкидано успішно бомбами важні військові обекти в Солуні, Превезі й на острові Корфу.

Вночі на 21. І. ескадри німецького летунського корпусу знову заатакували летовища й пристань на Мальті.

Ворожа атака на Тобрук, окружений від 20 днів і щоденно обстрілюваний артилерією, почалася 21. І. ранком. Цілу ніч перед атакою острілювано Тобрук від моря. Часті налети ворожих бомбовиків підтримували атаку піхоти. Як стверджено, в цій атаці брали участь 3 австралійські дивізії, два полки важкої артилерії, дві панцирні дивізії та одна змоторизована частина „французьких добровольців". Чергового дня, 22. ц. м., після завзятих боїв вдалося ворогові вдертися до оборонних становищ на східньому відтинку Тобруку.

У Східній Африці ворожі змоторизовані частини атакували в різних напрямах, одначе італійські війська відперли їх з великими втратами.

Італійське летунство співділяло енергійно в боях і бомбардувало ворожі змоторизовані частини.

На Егейському морі італійські бомбовики заатакували кораблі в одній грецькій пристані. Поцілено один корабель-цистерну.

Важке положення анґлійців на Середземному Морі

ШТОКГОЛЬМ, 22. І. — З повідомлень лондонського кореспондента шведського часопису „Нія Даґліт Аляганда" недвозначно виходить, що дії німецьких боєвих літаків на Середземному морі викликали в Анґлії дуже поважне збентеження та схвилювання. Анґлійські військові круги домагаються якнайпоспішнішої зміни тактики британських військових сил на Середземному морі, щоби вони могли опертися німецьким боєвим літакам. Без огляду на те Лондон вважає, що не вдасться йому оминути дальших поважних втрат. У кожному разі сподіються, що завдяки якійсь новій тактиці британські воєнні сили на Середземному морі зможуть собі запевнити краще положення. Та найближчі тижні будуть важкі для британських воєнних сил у цьому районі.

——o——

Нова зустріч

Краків, 22. січня 1941.

Цим разом офіційний комунікат про зустріч голов держав осі — ще коротший, ще ядерніший, ще менше говіркий, ніж бував при подібних попередніх нагодах. Цим разом не знаємо навіть, де саме відбулася та зустріч, як довго тривала, коли розпочалась і коли закінчилась. Все, що в отому комунікаті сказано, обмежується до двох точок у двох коротких реченнях: що знову стрінулись Фірер і Дуче та що їхня розмова виявила повну однозгідність поглядів двох приятелів-союзників.

А проте зовсім достаточно тієї короткої звістки, щоб вона — як і за попередніми разами — стала політичною сензацією дня у всьому світі та щоб люди на двох півкулях глыбоку нічим іншим не ламали собі нині голови, як питанням: про що саме розмовляли ті два найбільші державні діячі европейського суходолу, над чим радили і що врадили? Бо ніхто не має найменшого сумніву, що та нова зустріч не була виявом формалістичної куртуазії, ні подорожю для приємности учасників, лише вагітним у наслідки політичним актом, дарма, що ті наслідки може й скажуть на себе чекати довше, ніж цього хотіли б здеморалізовані „бліцкріґом" люди.

Від початку війни зустрічаються оце вже пятий раз Адольф Гітлер і Беніто Муссоліні. Їхня кожна зустріч — поза конкретним змістом нарад — була назверхньою маніфестацією приязни й союзу двох великодержав, цупкіше звязаних спільното інтересів, спорідненою ідеольоґією та спільними цілями. Зустріч канцл. Гітлера й Мусолінія маніфестує, що не можна говорити про дві окремі держави, з яких одна могла б виказувати успіхи, друга невдачі, — тут діє один суцільний блёк, з однострійним пляном і згармонізованим у усіх подробицях проводом. Найкращим доказом цього поява німецьких боєвих літаків над сицилійським проливом і над укріпленнями Суезу, що розвіяла — мов дим — казку про безпечне британське володіння в цій частині світа.

І тому ця нова зустріч актуалізує знову старий запит: що буде далі? І всі ті, які задають цей запит, знають, що це „далі" не залежить від анґлійських дій в африканській пустині, ні від грецьких дій в альбанських горах, тільки від німецько-італійських дій на відтинку, який матиме де-дальше більше значіння. Час і місце тих дій окутані тайною до останньої хвилини, згідно з цілою військовою та політичною методикою держав осі. Але вибір цього нового відтинку акції і часу для неї — залежить дальше тільки від держав осі. Анґлія може лиш оборонятись, бо ініціятива атак належить далі тільки до Німеччини й Італії.

І коли хтось думав, що вже „довго нічого не діється", то ця нова зустріч шефів двох запризяднених союзницьких великодержав пригадала, що воєнно-політичні дії не припинились ні на мить. Пригадались

——o——

слова Фірера з одної з його воєнних промов: „коли нічого назверх не діється, то не значить, що я нічого не дію". Мізок військово-політичного проводу осередніх держав працює безупину і мабуть не слід щойно шукати за доказами, що праця того мозку не йде ніколи надармо.

Може колись довідаємося з докладної історії цієї війни, що саме творило предмет нарад кожної окремої зустрічі Фірера і Дуче. Нині мусить усім вистачити переконання: що ця зустріч, будучи сама складовою частиною історії, причинилася теж напевне до її формування. Це безумовно одна з тих нарад, що настільки сильно штовхають вперед історичні події, що нема ніякої сили, щоб їх зупинити.

——o——

Праця німецького студентства

Війна поставила й німецькі студентські товариства, що як відомо повстали в 1935 р. на місці давних корпорацій, перед черговою важкою пробою. Вони мусіли побороти вже чимало труднощів від самого початку їхнього іствування, зокрема недовіря старших корпорантів до нових організацій, які вважали, що із розвязанням корпорацій заникне й давній студентський дух та студентська спосібність. До деякої міри мали й рацію. Бо давне студентське завадіяцтво раз на все скінчилося, а на його місце прийшли нові думки, нові проблеми. Що правда, то й корпорації були життєвими товариствами, але тільки для тих студентів, що їхні батьки розпоряджали відповідним запасом гроша, тоді як нинішні студентські товариства стоять отвором для всіх німецьких студентів. Нині вже й старі корпоранти прийшли до переконання, що нова форма студентських організацій краще підходить до того часу, коли зі студентським способом думання зірвав цілий нарід, захопившись новими ідеями.

Товариства студентів, як політичні організації, стали на зовсім новій базі, на іншій як колишні корпорації. Вони врешті мали й інші завдання до виконання. На тім пізналися швидко й старші та перебрали патронати над поодинокими студент. товариствами при німецьких університетах. Це було першим осягом нового студентського союзу. Нині він вже бореться за здобуття другого, далеко важчого: Треба виконати нові завдання, побороти ще більші труднощі. В першу чергу опікуватись молодшим студентством, що тепер саме вертається зі служби праці, тільки два-три семестри постудіює й опісля буде покликане до військової служби. До того долучується ще й введення триместрів, що накладає незвичайно трудні завдання не тільки на професорів, але й на студентські організації. Кожного чверть року до студентського союзу приступають нові товариші й їх треба ввести в нові завдання й обовязки, в круг старших товаришів, вони мусять підпорядкуватися і треба з них зробити передусім студентів. Якщо б студентський союз був тільки політичною організацією, тоді безнастанний прихід і відхід нових членів міг би бути для нього маловажний, але що це товариство повинно бути і виховним, то такий стан поважно утруднює його завдання.

Молоді студенти звязують з життям на університеті думки повної, розгнузданої свободи, посеместрових кнайп і т. д., а тому завданням нинішніх студентських організацій є зробити з тих юнаків таких студентів, що відповідали би вимогам хвилі. Їх треба освідомити, що стара станова покришка студента нині вже не існує, та що студенти і так є горді на своє студентство. Що нині вже не є героєм той, хто потрапить випити найбільше пива, але що ідеалом нового студента є перш за все студії, наука, праця над собою та праця у бюрі чи фабриці.

Ще одна справа має в часі війни більше значіння, ніж звичайно, а саме опіка й порада для молодих студентів у справах студій. Не можна нині допустити до того, щоби молодий студент продовж кількох дорогих місяців триместру найскоріше „орієнтувався", розглядався та призвичаювався, як це бувало давніше. Не можна до того допустити вже хоча би в його власному інтересі. І тут старші товариші помагають молодшим ділом і порадою. Вони виясняють їм на котрі виклади треба передусім ходити, впроваджують їх в різні студентські установи, харчівні, бібліотеки й т. п., так що молодий нарибок швидко й без зайвої втрати часу входить у нову працю.

Студентські товариства, що мають свої власні доми, віддають потребуючим товаришам за дешеву ціну (около 15 марок місячно) житлові кімнати. В той спосіб теперішні німецькі студентські товариства виконують подвійне завдання: виховують і опікуються студентським доростом і то тільки на підставі дружнього, товариського співжиття й відношення.

Німецько-італійський союз міцніший від сталі

Італійська преса про зустріч Фірера й Дуче

РИМ, 22. І. — Вся італійська ранішня преса подала під великими заголовками повідомлення про нову зустріч канцлера Гітлера з Мусолінієм. Всі італійські часописи однодушно вітають цю зустріч та добачують у ній доказ **нерозривного союзу** та приязни обох народів, що їх вяже братерство зброї. Побіч цього італійська преса зазначує, що погляди вождів обох великих народів **однозгідні** у всіх справах.

Пята зустріч обох вождів від початку війни, — пише „Джіорнале д' Італія" — знову доказала перед цілим світом **збройну** солідарність обох народів оси. Одночасно вона розвіяла всі омани ворога тимбільше, що вона відбулася тоді, коли німецькі спадні літаки разом зі своїми товаришами з італійського летунського корпусу промовляють для всіх зрозумілою мовою своїми вдатними атаками на Мальту та анґлійські дієві точки в Єгипті. Також і „Месаджеро" зазначує, що нова зустріч Фірера та Мусолінія відбулася під знаком перемоги. Геройські подвиги летунських і морських сил обох країн, що їх звязала боротьба з британською імперією, яка вже розпадається, на Атлантику та Середземному Морі, це історичне тло тієї історичної зустрічі. Ні по цей, ні по той бік Океану ніхто не може сумніватися у **суцільність** німецько-італійського бльоку, що **сильніша** від сталі.

„Пополо д' Італія" пише, що Мусоліні й Фірер підтвердили підчас своєї останньої стрічі **безоглядну однозгідність** німецької та італійської точки погляду. „Корієре делля Сера" зазначує, що розмова відбулася у дусі тієї **сердечної дружби**, що вяже оба народи та що у всіх питаннях панує **повна однозгідність**. Ініціятива дальше у руках Фірера та Мусолінія. Черчіль, що намагається вмовити собі, що це він перейняв право ініціятиви на Середземному Морі, змушений признати, що положення на Середземному Морі опинилося **під знаком** запиту, якщо йде про британські воєнні сили. Зустріч обох вождів під сучасну пору дає ще більше причин, щоби зміцнилася віра обох народів.

„Реджіме Фашіста" подає, що Мусоліні й канцлер Гітлер обміркували міжнародне положення у **дусі** оси. Ця зустріч це **нова незвичайно знаменна подія**. Розмова обох вождів відбулася у хвилині, коли до решти провалилися всі ворожі спекуляції. Вони тільки ще більше зміцнили німецько-італійське братерство зброї.

——o——

СИЛЬНИЙ ВІДГОМІН ЗУСТРІЧІ ФІРЕРА Й ДУЧЕ

Голоси европейської преси

БЕРЛІН, 22. І. — Остання зустріч Фірера з Мусолінієм відбилася **сильним відгомоном** у столицях европейських держав. Всі надають тій зустрічі **велике значіння**. Будапештенські щоденники з вівторка стоять **під знаком** тієї стрічі. Вони вважають цю подію недвозначною та незаперечною манифестацією солідарности великодержав оси. Ця стріча це **найкраще заперечення** всіх англійських пропаґандових побрехеньок.

Нова зустріч вождів Німеччини та Італії стрінулася також з великою уважливістю Югославії. Вістку про цю стрічу подала „Політіка" на головному місці, як справжню сенсацію. Згаданий щоденник подав на головному місці офіційне повідомлення про те, що у всіх питаннях досягли повного порозуміння та, що зустріч пройшла у дусі сердечної приязни.

Югославянські дипломатичні й політичні круги вважають цю зустріч подією **великої ваги**.

Дуже багато уваги присвячує цій зустрічі також шведська преса. „Штокгольмс Тіднінґен" каже про останню стрічу Фірера й Дуче, що це **вступні студії** сучасного положення. Всі шведські часописи приписують тій зустрічі велике значіння.

АМЕРИКАНСЬКИЙ НАРІД НЕ ЗМАГАЄ ДО ВІЙНИ

РАДІОПРОМОВА КЕНЕДІЯ

НЮ-ЙОРК, 22. І. — Після своєї останньої розмови з Рузвелтом б. амбасадор Америки у Лондоні Кенеді промовляв у радіо. Кенеді заявив, що Злучені Держави поможуть Анґлії тому, щоби Злучені Держави могли скористати на часі, що вони його потребують, щоби доповнити свої пильні зброєння. Одночасно Кенеді пояснив, що Злучені Держави **не мають причини встрявати** у війну та звернувся **з великою** силою проти цього арґументу, що немов то Анґлія воює і для Америки. **„Це не наша війна, — сказав Кенеді, — бо перед тим, як її почали, нас не питали про нашу думку".** Кенеді признав, що Злучені Держави також **співвинні** у таких діях, що не мають нічого спільного з невтральністю. **Дальше** Кенеді висловився про закон у справі помочі для Анґлії. Той закон спричинює великі жертви з боку американців, але небезпека не така велика, як би це можна думати на підставі повновластей, що їх зажадав Рузвелт. Кенеді ствердив цілком виразно, **що населення Злучених Держав не змагає** до війни. Участь у війні знищить демократію у Злучених Державах таксамо, як і в Анґлії. Врешті Кенеді запитав, чи діти та внуки Злучених Держав **мають змінювати** варту в Европі, коли тимчасом Бог знає, що стріне Америку. Накінець Кенеді рішуче звернувся проти теорій Рузвелта про те, немов то існує можливість, що заатакують й Америку.

——o——

ВЕЛИКА АТАКА НА ПОРТСМАВТ

БЕРЛІН, 22. І. — Один зі звітовників анґлійської інформаційної служби обговорював у вівторок відносини у британському портовому місті Портсмавтс. При тій нагоді він сказав, що перед 10-ти днями Портсмавтс мусіло витримати „сильний налет у справжньому значінні цього слова". Від самого початку війни безнастанно очікували такої атаки, як ця, що мала місце перед 10-ти днями. Та згадана атака була така важка, що під тим оглядом вона перейшла всі сподівання.

——o——

АНҐЛІЯ Й ФРАНЦУЗЬКІ КОЛЬОНІЇ

БІЛГОРОД, 21. І. Хорватський щоденнику Загребі „Новості" помістив вступну статтю про те, що Німеччина не загрожує кольоніяльній французькій імперії, але тільки Анґлія. Те, що сталося з кораблем „Мендоза", доказує, що уряд у Віші мусить рахуватися з новими небезпеками, які йому загрожують з боку Анґлії.

Незнаний світ

(Репортаж)

Соловками прозвали службовики кооперативи „Пробоєм" в Грубешеві, одну прегарну закутину Холмщини, околиці Мячина. І коли мені прийшлося їхати по службі до збіжевих магазинів „Пробоєм" у цім же селі, знайома „братія" ахнула з дива:

— Диви! Він їде на Соловки!

Зараз на грубешівській стації стрінула мене несподіванка. Стаю при касі й прошу білет до Мячина.

— Цо, цо?!

— До Мячина білет попрошу! — відповідаю спокійно.

— Хиба сеи пану єнзик покренціл: Міончин, а не Мячин! — і злісно кинула білет.

Що було робити. Я взяв і затиснув зуби.

Всів до вагону й їду. Темно й зимно. Засуваюся в куток, кладу течку на коліна й прислухоюуюся різно-акцентній говірці подорожніх.

Потяг минає три стації й ось прикурив уже до Мячина.

— Міончин! Міончин! — викрикують захрипло кондуктори.

Виходжу на темний перон, год. 18.30, й шукаю кватирі своїх співпрацівників.

Була саме неділя. Тутешні селяни інформують мене, що сьогодні в Мячині дають виставу „Дай серцю волю". Збираємося чотирьох нашосьх і йдемо не цілих 2 км. шосою, насправді вимощеною на европейський лад. Щораз зі шумом, лискаючи рефлекторами, шугають попри нас — німецькі авта. Ось ми вже під будинком. Колишня польська „свєтліца", перехрещена на Читальню, набита людьми. В кінці салі, заслонена червоною занавісою, на підвищенню — притулилася сцена. Саля з гиблюваним сволоком, окутана димом „контингентівки". Побіч сцени нафтова лямпа, ч. 5, зі взглядів ощадностевих, прикручена на половину, й мов місяченько на безкрайому небі, то вигринає, то поринає в густому димі. Розморожений, людським теплом сволок, плаче дрібними сльозами, спадаючи капельками на голови.

Стаємо при касі. Я просимо касієра чемно чотири білети перших місць. Цей розгарячений, відповідає з місця, що нема. Дальше дивиться на нас, його лице промеміє усмішкою:

— Ах. то ви з „Пробоєм"! Зараз! Зараз! — додає. Видирає скоренько чотири сині карточки й тицяє мені в руку.

— Скільки? — питаю.

— Вісім золотих, — відповідає з міною вправненого рахмістра.

Плачу й ми, справлені паном касієром, ідемо попід другу стіну, близько сцени. Мов під ударом чародійної палочки, виринає перед нами дві „табуретки" й заки незаступимий пан касієр приніс других дві, шурнула на боки занавіса й перед нами зачали пересуватися, мов у калейдоскопі, холмські типи молоді. Все дорідне — зокрема деякі дівчата, подібні рисами лиць до портретів колишніх княгинь... Так і помітно, що тут домішка чужокровна майже не здеформувала нащадків колишніх дружинників.

Любуюся наголосами поодиноких слів, чаруе мене хоровий спів... Ось де вона — оця Холмщина, не в Грубешеві, чи іншім місті шукати її, за бюрками хоча би й комітетів. Тут в оцих глухих закутинах, міститься ядро Холмщини, української. Під оцими різноманітніми „горсетами" б'ються українські серця холмщаків. Відси, розпочинати працю, над визволенням Холмщини, котра самопас, інстинктовно, будиться зі сну й пізнає своє „Я".

Гай! гай! — яка доля змінлива. Недавно з тієї самої сцени лунало: „не дами зємі"..., тепер на цій же самій сцені, наперекір всім сильним, що ненавидять українство, говорять українською мовою. Аж серце радується, як оцей Іван сипле як з рукава українськими жартами й приказками, що саля боки зриває зі сміху й радости, а поважний дядько, тягнучи папіроску з міцної махорки, підсміхається задоволено. „Таки я цього дочекався, що їх чорти взяли"...

Перша дія кінчиться. Зі сцени сходять аматори дівчата. Вони дивляться на нас зацікавлено, а далі осміхаються. Починаємо розмову.

Чудно виходить; ота поточна мова. Замість коли — коле, сьогодня — дзісь і т. п. Поправляємо вимовлені слова, вибухаючи кожноразово сміхом.

Довідуюся, що в них була тільки польська школа, але вони вміють читати й писати по українськи.

— Яким чудом!? — питаю.

— „Ми училісь самі" — відповідають.

Направду дивлюся захоплений на оці здорові, щирі й гарні типи молоді. Їм жеж дати хоча б трошки наукової помочі, розяснити їх український світогляд, і ота вітка народу, бита, поневіряна, вимішана з чужим болотом, врятована. Стверджується віковічна правда: „Впасти може народ великий, знидіти — нікчемний"

Дзвонять третій раз — і наші співрозмовники зникають.

Вечір, як з „батога тріснув" зі змінними, бадьорими настроями. Вертаємося на кватирю з непереможним твердим переконанням, що наша зірка вже й тут сходить...

Знову неділя. Ідемо вдвійку до церкви. Ди... ласкотливо - приємно морозом. Хочеться отак ... цілодневних сиджених пройтись. Перед і за н... чимчикують і холмщаки обох полів, переважа... жінки.

Захоплено оглядаю бідненьку, але чисто вт... ману церкву. Правда, оця святиня, здеформов... святотацькою рукою, виглядає зізовні на все ... тільки не на церкву. Оці гарні, мистецькі ко... ли — бані скинено, дах — перероблено й вийш... „косьцюл". Тепер в оцім храмі знову відправ... поважний о. Ляшук для православного населен... але відправляє так гарно, що Грубешівський с... бор, як почув би, то повстидався би своєї моск... щини. Дуже гарно співає і церковний хор, ли... часами вражає ваше ухо цей неприємний діс... нанс московської вимови когось із старш... співаків.

Служба Божа — скоро минає, і від прест... пливе проста, але релігійно-патріотична пропов... священика. Вислухую її уважно й порівнюю ... проповідей наших греко-кат. галицьких свяще... ників. І тут у кожному слові пробивається люб... до свойого, рідного. Згодом довідуюся, що о. ... щук не тільки добрий пастир своїх душ, але ... добрий лікар, що несе поміч тілесну й духо... своїм парохіянам.

Пливуть дні за днями. Я, колись упередже... негативно до Холмщини, набираю до цієї вітки ... роду інакшого почуття. Набираю до цих прост... але гарних душею людей — пошани. Вірю не... реможно, що над Холмщиною сходить зірка в... родження. Вірю, що оці горстки правдивих п... ціввиків витиснуть на Холмщині нестерте ніко... пятно українства.

И тепер, коли буваю в Грубешеві, кінчу ... скорше свої службові звіти й спішу туди... на ... „Соловки"...

До невдячної, тяжкої, але самозадоволяю... праці П. ІВАНЕЦЬ...

БОГДАН ЛЕПКИЙ 9)

Крутіж

(Історичні малюнки з часів гетьмана Виговського).

„І ви нас також!" — відповіли мама й доня, витираючи рукавами сльози.

Поїхали, а як опинилися на горбку, то озирнулися.

З хутора лиш верхи дерев зеленіли й торчав димар.

Білі голуби над стріхою літали.

Так літали над хутором думки Босаковського. Бідненько жилося тут йому, але по людськи, по християнськи. Ніодної сварки, ніодного поганого слова не чув тут. У городі, в соймі всіляко бувало, а тут дві добрі душі на нього ждали. І потішили й розважили, як коли треба було. Звичайні собі люди, навіть не шляхтичі, а такі добрі.

Зняв шапку й зітхнув.

„Їдьмо!" — і торкнув острогами коня.

Болото під копитами хлюпотіло. Небо трохи випогоджувалося. Поранній вітрець змітав з нього хмарки. Тоді й сонце всміхалося до наших їздців і на хвилину розяснювався широкий краєвид. На хвилину, бо хмари знову табуном звідкілясь надбігли і знову ставало сумно на світі.

Лани й поля здебільша пустували. Війна відтягнула від них рільника, рік випав неврожайний, а до того ї зерна на засів бракувало.

Народ убожів і дичавіла земля. Тільки хопта буяла й бурян виростав у хлопа. Шелестів за подувом осіннього вітру, ніби питався наших вершників, куди вони їдуть і пощо?

„Доборолись!" — процідив крізь зуби Босаковський. — „Бач, якого натворили песиголовці!"

Коні жадібно втягали в ніздря поранкове повітря. Форкали.

„Будуть нам раді", — завважив Борис.

„Не знати, хто: люди, чи круки?" — відповів Босаковський.

І дальше їхали, пильно розглядаючися навкруги. Цілі хмари гайвороння всякої породи летіли на південний схід. Ніби велитенські чорні хоругви маяли з вітрами. „Кра, кра, кра!" Казав би ти, що там десь далеко перед тобою правлять якісь великі похорони.

Борисові на цей вид серце стиснулося в грудях. Пригадав собі Марусю. Чи жива вона, небога, і яке її життя? Хотів поділитися своєю журою з Босаковським, але побачив, що й він потопав у невеселих думках, і дав спокій.

Коло полудня зупинили коней. Пустили їх на пашу, а самі на пригірку сіли. Борис добув харчі, що їх дала їм на дорогу хазяйка, перекусили й випили по чарці. Босаковський сумно подивився на пляшку. „Мала́!" — промовив і похитав головою. — „І не пив би я тієї браги, коли б не жура. А так випеш і забудеш про горе. А ти другої чарки не пий. Молодий, маєш ще час. Може знайдеш свою Марусю, заживете щасливо, а тоді й горілки не треба".

Випивши, закурили, але люльки набили не тютюном Босаковського, лиш Борисовим, бо Борис жартував, що тютюн Босаковського такий міцний, що його вороги на милю зачули б та наскочили би на них. „Не обиджай мого тютюну, хлопче, — боронився Босаковський, — кращого і сам султан не курить".

„А невже ж султан курить?"

голосів преси

Передчувають кінець Анґлії

„Дойче Альгемайне Цтг" коментує дуже менну промову американського міністра рських справ Нокса, яку він виголосив е перед зокордонною комісією парлями для справ допомоги Анґлії.

„Після цілої низки циферних інформацій, почав Нокс від ствердження, що фльота Злучених Держав продовж найближчих трьох років усе ще буде менша від фльот держав оси й то в кожній катеґорії, почавши від дренавтів, аж до підводних суден. Далі підкреслив він, що перейде шість років, заки плянована »фльота двох океанів« Злучених Держав буде готова.

З черги перейшов він до справи допомоги Анґлії. Лише Анґлія зі своєю фльотою може забезпечити Злученим Державам потрібний час, щоби перелізти через ці шість років. Але тимчасом Анґлія сама потребує тепер допомоги Злучених Держав, щоби втриматись при житті. Нокс підкреслив при тому, що коли Атлянтійський та Тихий океани виконували ще дотепер ролю »запори перед здобувчими намірами агресивних великодержав«, то діялося це тільки завдяки комбінованій морській потузі Злучених Держав і Анґлії. Він хопився навіть доктрини Монро („Америка для американців" — Ред.), коли сказав, що тільки завдяки підтримці Анґлії вдалося Злученим Державам продовж останніх 125 років втримати в силі цю доктрину. Теперішня війна є фундаментальною спробою Німеччини, щоби відібрати Анґлії контролю над морями. У світовій війні втримували Злучені Держави тільки одну океанську фльоту, а саме на Тихому океані. Причиною, що ця фльота виявилася тоді вистарчальною в обох напрямках, було істнування та великий засяг анґлійської фльоти, яка забезпечувала Злучені Держави також на Атлянтійському океані. У висліді, Америка і народи британської імперії перевели тоді дійсно спільну двоокеанську фльотову операцію.

Такими арґументами відкликався американський морський міністр до членів парляменту, щоби добитись дозволу на дозброєні кредити для Анґлії. Він признав, що витрати в грошах, зусилля та жертви будуть великі. »Але« продовжував він »ці витрати були б куди більші, й то внедовзі, якщо б ми стояли осторонь і допустили, щоб Анґлія впала«.

Дальше змалював Нокс яркими красками знову небезпеку, якщо б »агресивна військова потуга вмістилася „міцно" у Південній Америці. Тому Злучені Держави повинні тепер перешкодити Німеччині, щоб вона розвалила британську потугу, яка одинока ще затримує міцно німців у Европі. Але британська фльота може втриматися при житті тільки тоді, коли втримаються при житті британські острови. Якщо б ці острови впали, **тоді впаде одночасно британська фльота.**

Це є безперечно найбільш чорне передбачення, що сьогодні впало з англьосаських уст на тему можливого висліду війни. Та міністр Нокс доповнив його ще й окремою песимістичною заввагою на тему положення самої Америки: »Якщо б це мало статися, тоді мусіла б замала ще американська фльота розділитися на два океани і тоді було б великим питанням, чи вистало б їй сили, щоби захистити Америку".

Черчіль потішає

Як відомо, до Анґлії приїхав спеціяльй делеґат Рузвелта і його особистий иятель Гарри Гопкинс, щоби приглянуся до дійсних умовин англійсько-німецькі війни. Від його звіту в Уошинґтоні буде зумовно дуже багато залежати, то ж в глії піклуються ним дуже дбайливо. В ганніх днях приїхав він з Чемберленом Глесґова і сидів поруч анґлійського прера на трибуні в час, коли той промовляв великому всенародньому вічу.

Про цю промову Черчіля пише **„Ноєс ер Таґблят":**

„Черчіль мусів признати, що Анґлія, як не було б, все ще тільки бороняться. »Але надіюся« — додав він — »що на Анґлію прийде невдовзі таки пора наступати чи то в повітрі, чи на суші«.

Особливо понуро відповідав Черчіль на питання, яке найбільше томить анґлійське громадянство, а саме: як довго ще прийдеться виносити німецькі повітряні наступи? Він заявив: »Прийдеться нам ще довгі місяці виносити бомбардування наших міст та промислових осередків без спромоги відплатитися їм тою самою монетою. Чекають нас терпіння і тяжкий досвід. Я не із тих, які заповідають, що перед нами гладка дорога і що не прийдуть на нас ще у цьому році жахливі хвилини, але не сумніваюся ні трохи в оконечному висліді«. Анґлія рішилася на війну і тому сміливо дивиться подіям у вічі та вірить, що її справа слушна. »Тому рішаємося далі на боротьбу, щоб то нас не коштувало й які терпіння не прийшлося б іще перенести«.

В постановці цілої тої імпрези в Глесґові вміщено ще й задушевне благання в сторону Америки за допомогою. »Ми не домагаємося від Америки вояків, але жадаємо від неї в цьому грізному 1941 році всього, що тільки може Америка випродукувати, або віддати, отже кораблів, літаків та воєнного матеріялу. Тоді будемо в силі втримати першу фронтову лінію демократії«.

Звертаючися з черги знову до анґлійського народу, заявив Черчіль, що не може робити йому ніяких надій на вигідне майбутнє. »Хоча я не сумніваюся у повній та оконечній перемозі, то все ж таки не вірю, що находимося вже на кінці тої довгої та важкої дороги. При найкращій волі не можу вам зробити надії на легку їзду в країну миру. Нам треба готовитися на ще більші небезпеки. Не хочу сказати, що вони будуть більші від дотеперішніх, але наше положення є нині таке, що навіть найменше занедбання може принести зі собою тяжкі, а то й смертельні наслідки".

—о—

САМА АНҐЛІЯ СПРИЧИНИЛА ВІДПЛАТНІ АТАКИ

РИМ, 22. І. — У звязку з опублікуванням тайних документів французького ґенерального штабу на тему німецької летунської війни у Польщі, — італійська преса зазначує, що німецьке летунство атакувало **виключно військові цілі та свідомо щадило населення.** Згадана публікація — пише „Пополо ді Рома" — появилася якраз в пору, бо саме тепер Анґлія підняла крик з приводу німецьких летунських атак на британський острів. Треба ствердити, що саме Анґлія була тією країною, яка завсіди доцільно нарушувала **воєнні закони.** Коли ж тепер німці почали відплатні дії, то винна цьому тільки і виключно Анґлія. Ніхто інший, тільки Анґлія завсіди пускала мимо вух усякі перестороги та заклики.

—о—

„Питаєш? Ще й горілку дудлить, хоча пророк їм забороняє. Від нашого брата навчився. Ще трохи і навчаться битися зі собою, як ми... коли б скорше!" — І сплюнув. — „Кара Божа з отими бісурманами. Жити нам не дають. А це ж пособники наші. Пособлять і в заплату беруть ясир... І без них зле і з ними ще поганіше".

„А пощо ж покійний гетьман кликав їх на підмогу?" — спитав Борис.

„Пощо? Бо, як свої непевні, то треба кликати чужих. І Виговський десять тисяч наємного війська тримає, щоб оборонитися від усяких Цицюр. Безталанний народ ми! Не знаю, чи є нещасливіший на світі".

І знову до пляшки заглянув.

„Дно видно. У найближчій коршмі треба буде купити. А з татарами, брате, то так. Як побачиш його, то бий, бо або ти, або він, Tertium non datur.*) Правду сказати, то я їх і не дуже то й боюся. Раз дві татарські голови від одного маху, як маківки зшибнув. А все ж таки навіть я колись на рівного собі попасти можу. І що тоді? Сам скажи, що тоді? Не хотів би я тебе сиротою залишати".

Борис не перебивав. Терпеливо слухав шляхтичачванька.

„А куди ми тепер їдемо?" — спитався.

„До Бихова ні, бо не гадаю, щоби Нечай з глуздів зсунувся і свою дружину в Бихові тримав, знаючи, що на нього вороги йдуть. А раз там нема Нечаїхи, то й твоєї Марусі нема що в тім городі шукати. На Білород та на Білу Церкву звернемо, а звідти будемо пробиватися до Сміли й Чигирина".

„А пробємося?"

„Як Бог позволить. Гроші ти маєш, а я розуму не піду позичати. От і тепер: бачиш отам село?"

„Бачу".

„І мабуть поїхав би туди?"

„А чому б не їхати?"

„Бо небезпечно. Воно в димах".

„Може діти, граючись, підпалили".

„Дурний ти. Тепер нема „може", ані „мабуть", тепер є „так", або „ні". Тепер краще на хутір поступати, ніж у село".

„А на хуторі пси".

„Чоловіка ти бійся, сину, а не пса, — такі часи".

Понаховстували коні й поїхали полями й пустарями, здалеку оминаючи села. Людей не стрічали, хіба дітвору, що пасла товар. Втікали перед вершниками, а як ті поїхали, то вигукували за ними:

„Козак — душа правдивая, сорочки не має, коли не пе, то вошi бе, а все не гуляє*)".

„А щоби вони вас з ухами зїли, засмітки погані!" — побажав їм Босаковський. — „Бач, як малеча знікчемніла. Виросло то без батьків, як пустоцвіт і пошани для старших не має".

Попадалися й діти - прошаки. Бігли за кіньми, мало не чіпалися хвостів. А як Борис кинув якому гріш, то цей замість подяки кричав: „Козак, козак, та чупер не так!", — коли не щось гірше.

„Ще ніколи чернь не виявляла такої люті до козаків, як тепер", — журився Босаковський. — „Кожний чорняк хотів би бути козаком, а кожний козак шляхтичем. Хто ж тоді буде свині пасти?"

(Далі буде).

*) Нічого третього нема.

*) Не дармує.

Жіночі справи

Наш підхід до села

Праця на селі взагалі на перший погляд видавалась би досить примітивним ділом. Приїхати на село, вести розмови з людьми, створити за них орґанізаційну клітину, дати вказівки і т. д. — все це дрібні справи, які треба, правда, знати, але які не вимагають від чоловіка ні надзвичайного знання, ні ініціятиви. Є вона простенька, безпретенсіональна ,але підходити до неї примітивно не можна. Підхід до людей взагалі є для одних дуже легкою справою для інших тяжкою. Особливо до людей не з нашого середовища. Підхід до людей простих мусить бути щирий, безпосередній, субтельний, проте опертий на знанні їх психіки, характеру, життя.

Орґанізаторки чи орґанізатори у зустрічі з селом повинні докладно здати собі справу, з ким мають до діла. Візьмім під увагу наше пересічне село на Лемківщині чи на Холмщині. Люди мало свідомі, мало культурні, життя їх бідне і примітивне. Але той селянин хоч би був як малоосвічений і примітивний, має свою культуру і свою вартість. Памятаймо, що кожна одиниця для себе є цінністю. І тої цінности не можна легковажити. В кожній людині повинні признати чоловіка. Річ не в тому, що той чи інший має більшу освіту, майно, житеву підготову ,але річ у вартостях характеру. Мало ще вважати, що ми є розумніші, бо маємо більшу інтелектуальну підготову, а тому маємо більшу вартість і маємо право тим, що тої підготовки не мають, дати відчути свою вищість, а тимсамим їх нижчість. З рації нашої культури чи освіти, ми не сміємо ставати на котурни, подавати своє знання звисока, робити великі різниці між „нами" і „ними". Коли вийде, що менша підготова до життя рішає про вартість людини, то треба зараз вказати на можливості осягнути все те, що підносить людину, його знання і підготову. За всяку ціну дати можливість виходу з тієї ситуації та підтягнути їх вгору. І та можливість виходу стане імпульсом цілої праці. Коли навіть теоретично дивимося на справи, то ще велике питання, чи освічена людина має право на неосвічену дивитися звисока і пригадувати свою вищість. Памятаймо, що людська гідність є страшенно субтельна річ та що її понижувати не сміємо. Вона є і в інтеліґента, і в зовсім первісного чоловіка.

Пригадую собі один момент із мого життя. Відвозили мене до залізниці в одному селі. Фірманом був чоловік голови кружка „Союза Українок". Я випадково сіла не на призначене для мене місце, вкрите простиралом ,але коло нього. Той дрібний факт зєднав мене ціле село. Або донині памятаю обурення селянок на одному жіночому зїзді, де одна з орґанізаторок сказала, що селяни варять росіл, поливаючи курку молоком. Реакція селянок на салі дала прекрасне свідоцтво їх великої людської гідности.

Треба освідомити браки, недомагання, байдужість, незнання, а через те й меншу можливість заробітку, нижчий життєвий щабель, незрозуміння світа і своїх інтересів, але ніколи — меншу вартість, як людини. Рівночасно з тим вказати на можливість осягнути, придбати, доповнити те, чого нам бракує. Коли в неінтеліґента вкоріниться почуття безвартности через те лише, що він не є освічений, то між ним і інтеліґентом повстане пропасть, якої нічим не заповнити.

Критерієм у підході до тих, над якими мусимо працювати, нехай стануть абсолютні вартості людини: характер, його здібності, умові й фізичні, енерґія і темперамент. Бо природа свої скарби розкидає меншбільш справедливо, наділює і сутерени чи сільську ліпянку і багаті палати добрими і злими ціхами. Коли так будемо підходити до людей, то наша справа значно посунеться наперед.

Закінчення курсу орґанізаторок жіноцтва

Перед самими Різдвяними Святами відбулося закінчення курсу орґанізаторок жіноцтва, що його влаштовувала Головна Жіноча Секція при УЦК в днях 16. XII. 1940 — 4. I. 1941. На заклик Головної Жіночої Секції зголосилось на цей курс 39 кандидаток. З причини невідповідних кваліфікацій, а також і на власне бажання деяких кандидаток не прийнято, або зпочатком курсу зріклись — так, що загалом на курс ходило 29 постійних учасниць, дві ходили тільки на деякі виклади, отже курс відбувався з участю 31 кандидаток.

Серед учасниць курсу була жіноча молодь з ріжних теренів Генерального Ґубернаторства. — Холмщина, Підляшшя, Чесанівщина, Ярославщина, Перемищина були заступлені місцевими представницями. На жаль Лемківщина не вислала на курс спеціяльних кандидаток, хоч там орґанізаторок може ще найбільш буде потрібно. Вправді була між курсантками уроженка Лемківщини, але вже постійно замешкала у Кракові, було також і кілька дівчат, що тепер мешкають на Лемківщині і хочуть там працювати. Треба зазначити, що всі ті, які на курс вписалися, ходили на всі виклади дуже пильно і виклади відбувалися майже все при повному комплеті учасниць, хіба хвороба чи якась важніша перешкода змусила цю чи іншу курсантку пропустити кілька годин.

Навчання на курсі відбувалося щоденно від год. 8-ої рано до год. 5-ої пополудні з двогодинною перервою на обід. Багато курсанток ходило одночасно ще й на курс гігієністок, що відбувається у вечірніх годинах. У програмі курсу передбачено все, що орґанізаторка потребуватиме у своїй праці в терені. Прелеґентами були фахівці даних ділянок. Крім теоретичних викладів були ще й практичні вправи з ріжних ділянок у яких доведеться орґанізаторці працювати.

Курсантки здебільша мешкали в таборі, а управа курсу старалася допомогати їм харчами, частинно й одежою та обувою. Спеціяльно тим, що відразу виїздять на працю в терені. В часі курсу зорганізовано для курсанток при допомозі Propaganda Amt-у оглядини краківського замку. Була це перша того року екскурсія на Замок. Оглянули курсантки замкову катедру, де особливо цікаво для всіх була наша каплиця, гробівці та інше. Відвідували учасниці курсу всі українські імпрези, як свято Миколая, академії та інші, які в часі курсу відбувались у Кракові.

Закінчено курс офіційним прощанням курсанток з прелеґентами. У своїх промовах провідник УЦК. проф. Кубійович та голова Головної Жіночої Секції д-р Х. Кононенко підкреслювали вагу такого вишколу орґанізаторок та закликали їх до праці, що буде важкою на цих теренах, але може найбільш саме тут потрібною і плідною. В імені курсанток подякувала орґанізаторам курсу та прелеґентам одна з учасниць п-і Л. Любакова. По офіційній частині відбулось скромне приняття для прелеґентів та курсанток. За спільним столом при шклянці чаю обмінювались ще курсантки з прелеґентами ріжними своїми спостереженнями та враженнями. Спів курсового хору, деклямаціями, особливо дотепною сатирою на події, що трапились на курсі (авторкою якої була п-і О. Артюшенко) вносили курсантки милий настрій у цю щиро товариську імпрезу.

З запалом до праці виїхали деякі курсантки вже в терен, а дехто готовий на поклик УДК., що своїх кандидаток на курс не вислали, кожної хвилини стати до важкої, але конечної праці серед нашого жіноцтва в Генеральному Ґубернаторстві. Віримо ,що УДК. ті готові до праці сили використає якнайшвидше.

——o——

До Управ У.О.Т., Шкіл і У.Д.К.

До нас надсилають приватні особи замовлення на бібліотеки ч. 1, 2 і 3. Подаємо до відома, що ці бібліотеки призначені в першу чергу для У.О.Т., Шкіл і У.Д.К. По виконанні замовлень для цих установ, будемо приймати замовлення від приватних осіб. Про це повідомимо в часописах.

Тому звертаємося з проханням до УДК, УОТ і шкіл, щоби найдальше до 31. січня 1941 р. зголосили запотребування на ці бібліотеки. Ці зголошення будемо держати в евіденції до дня 31. березня 1941. Оскільки до цього часу, це є до 31. березня 1941, не вплине формальне замовлення з вплатою належитости, зчеркнемо запотребування з евіденції. Отже:

Запотребування на бібліотеки слати до 31. I.

Замовлення з вплатою належитости до 31. III. 1941 р.

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО
Краків, Райхсштрассе 34.

З НАГОДИ ЗЇЗДУ ЖІНОЧОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ ЕСПАНСЬКОЇ „ФАЛЯНҐИ"

Дня 12. січня ц. р. розпочався у Барсельоні зїзд жіночих орґанізацій еспанської „Фалянґи". Скупі відомості з преси маємо про цей зїзд, але те, що вже довго перед речинцем зїзду німецьке радіо повідомляло про цей зїзд, а також хоч коротке повідомлення про хід зїзду знову ж через радіо і пресу, є для нас покажчиком того, що подія та була неабиякого значіння. Зі звідомлення про промову на тому зїзді еспанського міністра закордонних справ видно також, що еспанський уряд з повною увагою і належною оцінкою ставиться до жіночих орґанізацій. Згадав у своїй промові мін. Серано Сунер про ту величезну ролю жінки, яка призначена їй у відродженні і зміцненні нації, про ті відповідальні обовязки ,які лежать на ній як матері та громадянці. Праця в суспільному житті, головно участь жінки у суспільній опіці — це ті гасла, під якими перейшов зїзд.

Які-ж для нас з того **висновки і вказівки?**

Передусім бачимо, що орґанізації жіноцтва надають велике значіння. Має це бути наукою для тих наших здезорієнтованих громадянок і громадян, які запевняють, що жіночі орґанізації тепер невчасні. та хотять відібрати нашим жінкам всяку ініціятиву та самостійну працю, а жіночі орґанізації звести до помічних клітин, які мають виконувати лише накази тих, що не все добре зорієнтовані у потребах і праці жіноцтва. Не хочемо тут висувати якихось фемiністичних гасел.Місце, завдання і працю нашої жінки у сьогоднішніх обставинах добре знаємо і вже не раз згадували про це на цій сторінці, але хочемо лише, щоб не ставлено нам перешкод у нашій праці та відповідно її оцінювано.

Другим важним моментом цієї події є те, що еспанський уряд своєю участю і виступами найчільніших своїх діячів підкреслив те, що лише у тісній співпраці всього громадянства — і мужчин і жінок можна сподіватися належних вислідів для всього народу і зокрема держави в часи відродження.

А третім важним ментом є те, що націоналістичний уряд Еспанії уважав потрібним, щоб усі жінки, які хотять і надаються для суспільної праці, зійшлися разом і самі нарадились та обговорили методи і зміст праці жіночих орґанізацій.

Може декому з наших громадян цей приклад Еспанії промовить до душі та розуму.

——o——

ВСЯ НАДІЯ ЧЕРЧІЛЯ НА РУЗВЕЛТА

СОФІЯ, 22. I. — Черчіль признався у своїй недавній промові у Ґлезґові, що перемога, що він її обіцює анґлійському народові, залежить не від дій анґлійських вояків, але тільки від **допомоги Рузвелта.** З цього приводу появилась у болгарському щоденнику „Слово" вступна стаття полк. Ґанчева у стані спочинку. Її провідна думка така, що німці дадуть Черчілеві відповідь **чинами.** З дотеперішнього ходу війни зовсім ясно виходить, що ініціятива завсіди була в руках німецького головного командування. Коли собі нагадати, як німецьке головне командуванну досі розвязувало всі стратеґічні завдання, то цілком певно можна прийняти, що рішучі удари знищать кожну спробу Анґлії протиставитися.

Обласна нарада УЦК у Замісті

(Докінчення)

У дискусії над рефератом м-ра Дужого перший забрав слово п. Копачівський (Тишівці) та поруши питання усправнення праці в УДК, бібліотек та абстинентського руху. П. Чичкевич (Замістя) згадав про перешкоди, що їх спричиняють поляки, які залякують українське населення, поширюють різні поголоски та знеохочують до громадянської праці. Широкі можливості дає організація пожежних сторож, до яких місцева молодь радо горнеться. П. Базарко (Замістя) поставив запит, чи вистане саме зголошення УОТ, чи треба окремого дозволу. П. Гарасимюк широко зясував потребу УОТ для Холмщини, яка саме з огляду на відсутність освідомлюючої праці потерпіла такі втрати під натиском польонізації.

М-р Ценко (Люблин) дав відповідь на питання, відкіля взяти засоби на культурно-освітню працю та на інші національні потреби: вистане заощадити ті велитенські суми, кількадесять міліонів золотих, що їх українське населення пропиває та прокурює. Голосними оплесками приняли приявні слова б. голови „Відродження".

Інсп. Кривоносюк (Замістя) порушив справу фахових шкіл та відношення між культурно-освітніми референтами і шкільними інспекторами. Б. суддя Рочняк (Замістя) підкреслив — як б. голова „Рідної Хати" — значіння культурно-освітньої праці на Холмщині. Опісля керманич культурної праці відповів учасникам дискусії, заповів протиалькогольну акцію, поінформував про видання драматичних творів та продаж нот та обговорив плян вишколу організаторів імпрез.

В 12. год. всі учасники відправи взяли участь у Службі Божій, яку відслужив місцевий декан о. Шиманів у сослуженні оо. деканів Митюка (Грубешів) та Матвійчука (Томашів) у тісненькій тимчасовій каплиці (православний собор перемінили поляки на костел).

Пополудні докінчено дискусію над рефератом м-ра Дужого й опісля м-р Б. Галайчук, представник Відділу Пропаганди УЦК на люблинську область зясував напрямні пропагандивно-інформаційної праці на Холмщині.

Черговий реферат виголосив господарський керманич УЦК інж. Мілянич, познайомивши приявних з організацією УДК та їхніх бюр, подрібно обговорив справу приміщення Комітету, доступу до нього, внутрішнього й зовнішнього вигляду, обстанови, порядку, полагоди справ, розмежування функцій, одноцілої клясифікації справ і актів, поділ праці між головою, референтами та урядовцями (зокрема начальником бюра), кількість урядовців, опіки над ними, годин праці, полагоди кореспонденції та діловодства. Для усправнення роботи введено в усіх Комітетах одностайний річевий поділ праці, що має розмежувати ділянки праці та компетенції поодиноких референтів.

В дискусії над рефератом інж. Мілянича забіли слово: інж. Глібовицький (Біла Підляська), м-р Мостович (Холм), дир. Тимцюрак (Люблин). Всі промовці доповнювали реферат своїми практичними заввагами з праці на місцях і висловлювали своє повне признання для ініціятиви УЦК. — зуніфікувати діловодство у всіх Комітетах. Крім того дир. Тимцюрак насвітлив справу правної основи діяльности Комітетів.

В год. 17-ій прийшов полк. А. Бізанц і привітав приявних і подав до відома учасникам наради, що урядові чинники призначили до розділу між українським населенням через УДК 8800 пар обуви і відчитав висоту приділу для поодиноких Комітетів. Далі зясував представникам значіння швидкої, повної і вірної інформації про події на низах для дотичних урядових і українських властей. Інж. Глібовицький з Білої склав полк. Бізанцові подяку в імені всіх приявних за щиру опіку українськими справами і передав привіт та заяву вдячности для Уряду Ген. Ґубернатора. Приявні приняли слова заяви голосними оплесками. В год. 18.50 на салю нарад прийшов місцевий крайсгавптман д-р Вайгаймер разом зі своїм співробітником, референтом суспільної опіки. Крайсгавптмана привітав проф. Кубійович і переповів зміст нарад першого і другого дня дополудня. З черги дир. Тимцюрак зясував нім. представникам трудноші, з якими зустрічається українське організоване життя. Зясував українські домагання в ділянці: 1) адміністративній, 2) церковній, 3) мовній, 4) освітній, 5) спортово-пожарничій, 6) служби безпеки, 7) кооперативній та вказав на необхідність допустити українську мову до самоврядування. На українській території повинні появлятися також в українській мові всякі оголошення і розпорядки та треба ще більше поширити права нашої мови в судівництві. Вкінці зясував відношення українського населення діяльности крайсґеноссеншафтів, домагаючись зміни дотеперішнього стану в цій ділянці.

У відповідь на промову Провідника УЦК, Крайсгавптман висловив своє вдоволення, що зїзд відбувається саме в Замістю, повітав полк. Бізанца, проф. Кубійовича і всіх приявних і дав обширну відповідь на порушені справи дир. Тимцюраком. Торкнувся можливости і користей зі співпраці німців з українцями та пояснив причину труднощів недостачею потрібної кількости німецьких урядовців та неознайомленням з тереном. Вкінці зупинився над конкретними домаганнями, що їх висунув дир. Тимцюрак і запевнив про свою прихильність до українського зорганізованого життя. — Приявні прийняли річеву промову Крайсгавптмана голосними оплесками, після чого в год. 20-ій подякою за участь крайсгавптманові проф. Кубійович замкнув другий день нарад.

В понеділок наради почалися рефератом дир. Мицика про фінансову основу праці УЦК. Провідні думки такі: 1) в 1941 р. ведемо працю під ударним гаслом: усі українці понад 18 літ стають членами УДК. 2) Членські вкладки УДК збирають збірщики і грошеві вкладки можуть заступити чинитьбами праці. 3) УДК зміцнюють свої вплив оплатами за інтервенції, писання подань та уділювання поважніших порад; збирають доходи з імпрез, збірок, дотації самоврядних урядів, датки торгов. і пром. підприємств при білянсовім розділі зиску то... Фінанси УДК треба оперти на власних силах г... мадянства. УЦК. вкоротці перешколить урядов... що займаються організацією і упорядкованням ф... нансів при Комітетах. Від березня плянується ц... тралізацію всіх доходів з терену в УЦК і тоді б... джети Комітетів буде покривати централя. До... мічним органом при організації фінансів буд... фінансові колеґії при УДК, що будуть удержув... звязок з тереном. Референт докладно обговор... способи й методи пропаганди за успішним пер... веденням намічених цілей. В дискусії приявні ді... лися своїми думками про можливості здійсне... накреслених плянів та в загальному підкресл... їх повну пристосованість до наших можливост... і нашої дійсности.

В год. 12.15 інж. Мілянич з доручення Пров... ника відчитав напрямні праці на найближчий ч... Під кінець нарад Провідник УЦК. обговорив те... нові і демографічні труднощі, що їх стрічаємо ... організації праці та на тім тлі представив завд... ня і відповідальність УДК перед історією землі, ... якій працюємо і перед цілим українським народ... Згадав про безпосередню зустріч українського ... німецького народу та підмітив наслідки, що в... пливають з того факту для нас. Закликом до ... ности, карности, релігійної телерантности і від... ности дорогої всім нам ідеї закінчив Провідник с... кінцеве слово. Від місцевого УДК попрощав пр... Кубійовича і його співробітників д-р Перфецьк... Нараду закінчено в год. 13-ій національним г... ном. З новими думками та новим запалом розї... чись учасники наради додому, щоб далі вес... свою відповідальну працю над повною відбудов... цієї частини української землі, що найдо... століття каралась під тяжким ворожим ярмом.

Б. Г.

—о—

З українського життя

КОНЦЕРТ КОЛЯДОК І ЩЕДРІВОК У СЯНОЦІ.

В неділю, 12. І. ц .р. відбувся в Сяноці в міській салі концерт колядок і щедрівок, що його уладив хор „Боян". Під орудою проф. Коненка відспівав цей вже широко відомий хор низку наших колядок і щедрівок. Були між ними й такі, що ми їх вперше почули. Перед початком концерту проф. Мартинець поінформував німецьких гостей про українські колядки і щедрівки.

Щоб належно оцінити поодинокі виступи і взагалі діяльність хору »Боян«, треба бути фахівцем. Варт підкреслити, що для пропаґанди нашої пісні й культури, а тим самим і для нашої справи взагалі на них теренах хор „Боян" зробив вже дуже багато. Це праця тиха, без зайвого шуму, всі члени хору кожного тижня 2—3 рази по кілька годин терпеливо відбувають проби, щоб потім українській і німецькій публиці зробити велику приємність — уладити власний концерт чи виступити з нагоди різних свят.

Ют.

МАЛАНЧИН ВЕЧІР У СЯНОЦІ

В понеділок 13. І. ц. р. УДК уладив Маланчин Вечір у великій власній салі, щоб і цього року гідно привітати наш український Новий Рік, що від нього очікуємо сповнення наших бажань. На цьому Вечорі було стільки приявних українців і німців, що направду від 11 до 2-ої год. не було у великій і побічних салях вільного місця. І не диво. В Сяноці вже дуже давно, майже рік, не було забави й тому люди хотіли бодай раз на кілька годин забути про постійні щоденні турботи.

НІМ. ПЕРЕМИШЛЬ.

ХОР ПРОПАҐАНДИВНОЇ СЕКЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ.

В листопаді 1940 р. повстав у Нім. Перемишлі під проводом Я. Леськова мужеський хор Пропаґандивної Секції Української Преси. У дні 14. І. ця Секція уладила чудовий концерт українських колядок і щедрівок, що пройшов з повним моральним і матеріяльним успіхом. Здисциплінування та зіспіваність хору запевнили йому тривалий успіх. Настроєва деклямація м-ра Коростіля піднесла настрій вечора. Хор виїздитиме з концертами до околичних міст і сіл, м. ін. до Ярослава. У днях 9 і 13 лютня хор уладить два концерти в Нім. Перемишлі.

БІЛГОРАЙЩИНА.

АДАМІВКА СТАЄ ЗНОВ УКРАЇНСЬКИМ СЕЛОМ

Село Адамівка, пов. Білгорай, це одно з українсько-галицьких сіл, — положене над Сяном, що під впливом польонізації втратило характер чисто українського села, так що тепер проживає в ньому лише 50% українців.

З приходом німецької влади село Адамівка завдяки горстці місцевих громадян, головно Кричвінському Теодорові і Турові Михайлові зажило зовсім іншим життям. Вибрано свого солтиса, заложено українську кооперативу, перебрано б. польську молочарню, а що найважніше — українська дітвора вчиться в українській школі своєю мовою, та має свого вчителя. Аматорський гурток відігр... одну виставу, дав концерт та дальше підготов... ється до вистави. Це була перша вистава і перш... концерт по світовій війні. Заходом українськ... учителя о. В. Малиновського шкільна дітвора ... святкувала роковини 1. Листопада і влаштува... Миколаївський Вечір. Болячкою наших сторін ... це вживання місцевим населенням „кропель" т. ... »ганадини«, що є великою отруєю. В цій спр... треба доложити всяких старань, щоб ту язву ... на все усунути.

ХОЛМЩИНА.

С. КРИВОВЕРБА.

Дня 19. XII. 1940. шкільна дітвора українськ... народньої школи в Кривовербі під пров... управительки школи п. О. Білик дала попис, ... його зложились: інсценізація „Дитячі пори р... й низка пісень та деклямацій. При кривовербс... школі тепер вже ведуться курси для дорослих ... мецької мови, українознавства, і гігієнічний. ... цева вчителька що другий вечір іде на сусідн... ло Гороститу й веде там курси.

ЧУЛЧИЦІ ВЕЛИКІ.

Дня 15. XII. м. р. в Чулчицях Великих міс... УОТ дало виставу „Їхав стрілець на війноньк... Опісля низку пісень відспівала співоча секція ... Товариства під проводом управительки шк... Саля була переповнена. Чистий дохід призн... УОТ на закупно книжок для своєї бібліотек... Праця йде в тому напрямі, щоби здобути фо... на спровадження для села великої бібліотеки ... з „Українського Видавництва" у Кракові.

ЧЕНСТОХОВА.

СВЯТ-ВЕЧІР І ЯЛИНКА

Дня 6. І. Свят-Вечір у Ченстохові відбувся в двох місцях: в одній з місцевих фабрик для Веркшуцу, у прияві влад Веркшуцу і фабричної, та в домівці УДК для цілої громади. Старанням жіночої секції вечеря для незаможніх громадян була безплатна. Голова УДК кап.-лейтн. Шрамченко виголосив відповідні промови, відчитавши привітання Архиепископа Іларіона. Гарну й палку промову в домівці УДК виголосив ще К. Клепач... ський. Співав гарно хор. Особливе враження зр... бив Свят-Вечір на молодь і дітей, для яких в к... наті куреня молоді уладжено окремий безплатн... стіл. Дня 7. І. уладжено в домівці УДК при ялинц... дитячу маскараду, на якій були представники н... мецької цивільної й військової влади. Програ... складалася зі співів і деклямацій дітей, танків ... виступів хору.

При УДК заложили секцію учителів, що має п... ребрати на себе цілий догляд за культурно-осві... ньою працею у громаді.

НІМЕЧЧИНА.

БРОМБЕРҐ.

Цьогорічна „ялинка" серед українців у Бро... бергу відбулася в маленькому гуртку. Тільки ... членів УНО зібралося в домівці одного з член... хоч усіх членів УНО є 70. Більше годі було запр... сити, бо не всі члени живуть у Бромбергу, та ... всі знаються. Серед співів колядок і спомин... про... шов мило вечір. Може Управа філії УНО, хоч ... пізніше, уладить „ялинку" для всіх своїх член...

Новинки

КАЛЕНДАР

СІЧЕНЬ

23. Четвер — Григорія, Марка.
24. Пятниця — Пр. Теодозія Вел.

— НАРАДА АРХІТЕКТІВ І МАЛЯРІВ У ХОЛМІ у справі відновлення Собору, скликана на 26. січня, відложена на 2. лютого ц. р.

— ВСІМ, кого це цікавить, подаю до відома, що моя адреса є: Олена Кисілевська, Сянік, вул. Сенкевича 15.

— ЗЛОБА ЧИ ГЛУПОТА? Водосвяття, не одно з найбільших урочистостей, що його так торжественно святкує ввесь український нарід. У Радимні рік річно святять воду на річці. Одначе в цім році місцевий каналяр (поляк), що мав роботу в німецьких військових казармах, вивіз нароком кал до річки в те місце, де рік-річно святять воду. Навіть кпив собі з наших людей, що звертали йому увагу, щоби цього не робив. Військова влада покарала злобного каналяра, а ціла його рідня мусіла три дні чистити ріку. Воду посвячено дещо вище.

— ФАХОВІ КУРСИ. Український Центральний Комітет, йдучи назустріч вимозі доби, бажанням та потребі широких верств українського громадянства приготувати фахівців для праці в громадських установах, кооперативних та приватних підприємствах на терені Ген. Губернаторства, зорганізував і веде запис слухачів на подані курси. Навчання на курсах триватиме 5 місяців. Впис на курси та інформації уділює Відділ Суспільної Опіки. Вписова такса на 1, 4 і 5 курси по 15 зол., на 2 курс 10 зол., на 3 курс 25 зол. Початок навчання на курсах 5 лютого 1941. Комбінат курсів: 1) торговельно-економічний курс для абсольвентів середніх шкіл; 2) торговельно-економічний курс для інших; 3) курс бухгальтерії для працюючих в торговельно-економічних підприємствах (для заавансованих); 4) курс німецької мови й кореспонденції: а) нижчий, б) вищий, 5) курс машинописання і стенографії. — Курси затверджені німецькою владою, з програмою та всіми правами державних курсів. — У. Ц. К., Відділ Праці і Усп. Опіки.

— З ВІДДІЛАМИ УЦК: ПРАЦІ І СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ ТА ГОСПОДАРСЬКИМИ можна получитися безпосередньо телефоном ч. 206-90. — Український Центральний Комітет. (1—2)

— НА ЗИМОВУ ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКОМУ СТУДЕНТСТВУ зложили (в золотих): м-р Шопа Р. 15 і кличе: о. Мирона Колтунюка (Жуків) і Теод. Пилипівського (Варшава); д-р Богдан Карпевич 100 і кличе на цю саму квоту: Романа Лаврука (Варшава), Богдана Бородайка, дир. цукр., і д-ра Теод. Михайлівського (Білгорай); Маринович Роман 5 і кличе: УДК і Делеґатуру (Перемишль) і громадянство Перемишля; інж. Іванчина Волод. 10 і кличе: д-ра Матейкова, м-ра Микитку, п. Сіяка Алексевича і громадян Тарнобжеґу; інж. Процин Юрій 10 і кличе інж. Небожука, інж. Кірчка в Сандомирі та інж. Голуба; Городиський Ярослав (секретар ґімн. в Ярославі) 20 і кличе ввесь учительський збір ґімназії в Ярославі; Веркшуц у Казимирі В. 75 і кличе всіх друзів з „Арбайтсдінсту" в Криниці, Дуклі й Команчі; м-р Волод. Бучацький 10 і кличе д-ра Вас. Блавацького, д-ра Волод. Карановича, д-ра Нестора Савчака і Теод. Пришляка (Сянік); суддя Ів. Белей 20 і кличе: суддю Паранецького, д-ра Кассіяна, нач. суду в Балигороді, Войтовича, нач. суду, і нач. скарб. уряду д-ра Робія; Осип Губчак 5 і кличе: м-ра І. Яремка, м-ра Бачинського Вол. і м-ра Бориса Смолянецького — Ропчиці; проф. д-р Кордуба 50 і кличе: проф. Ставничого й Малика в Холмі; УДК Люблин 250.30 зі збірки замість вінка на могилу бл. п. о. А. Пеленського; Роман Степан 10; Збірка на імянинах дир. укр. держ. ґімназії в Холмі 58; о. Кіт Іван (Лупнів) 10; о. А. Твердохліб 10; Вець Іван (Городовиці) 10; о. Мих. Ковальчик 5; Франціпка і Микола Хромовські 20; Ціховляс Люба 2; Врублівський з нагоди матури сина і Різдв. Свят 25; інж. Ом. Рейнерович 10; м-р Володимира й Роман Кисілевські 50; проф. Павлусевич Вол. 10; д-р Теод. Михайлівський 50; Олександра Михайлівська 50; УДК Білгорай 100; Делеґатура УДК Пулави 148; Микола Возній 10; Степ. Голойда і С-ка (Сянік) 50; Пелехович Осип 35; Арнольд Патцельт (Холм) 250; інж. Ом. Смішкевич 30; о. Вол. Бозюк 20; Федчук Андр. 2; Вол. Скібіцький 5; інж. Тихон Білас 50; о. Вол. Григорович 5; Іроденко Мих. (Зельбстшуц)10; інж. Волод. Балицький 50; Галаневич Е. 2; Вол. Мельник 10; Ром. Збудовський 10; Залуцький Ол. 5; Войтович Любов 2; Гудима Федір 3; Вовкодав Мих. 5; Яроцька О. 5; Дядура В. 5; Перфецький Б. 5; Гемпель М. 2; Здан Мих. 5; Яремкевич С. 5; Невела Л. 10; Дідух (Катовиці) 10; дир. Кузик Ст. 25; інж. Курилас 10; Іванина Кость 50; м-р Букатович (посадн. Дуклі) 20; дир. Мих. Мельник (Ясло) 100; д-р Ничка Гр. (Фриштак) 40; П. Ничкова 20; УДК Ясло 60; д-р Салогуб Ілля 50 і кличе на цю саму квоту д-ра Ант. Івановського (Варшава), радн. Ом. Пушкара (Варшава), інж. М. Творидла і д-ра Вас. Касіяна; Повіт. Союз Українських Кооператив (Володава) 100 і зобовязується щомісяця вплачувати цю квоту; Студентська Харчівня (Краків) 500; УДК в Динові, збірка 143.50; Делеґатура УДК в Лежайську 286.50. — Комісія Допомоги Українському Студентству складає усім Жертводавцям щире Спасибі. Датки просимо слати до Українбанку в Кракові, вул. Ґертруди 12/I. на конто 2.331 з допискою: УЦК — Студ. Фонд.

Малий фейлєтон

Кожух

Після того, як мій приятель перечитав статтю про депопуляцію, ввесь Йордан ходив наче зварений.

Та він молодець, перевів блискавичну акцію й до трьох днів із цеї мороки ні сліду не стало. Дай, Боже, кожному так!

— Не штука, — говорив він до мене ще передучора, — писати про популяцію, заохочувати старих і молодших холостяків до акції, загрівати їх до геройства. Штука самому дати прекрасний приклад, штука самому підставити здорову голову від...

— Но... но... но..! — остеріг я його. — Коли вже мова про популяцію, то, будь ласка, без таких поетичних порівнань. Взагалі, без жартів...

— Геть, жарти! — палко заявив приятель. — Починаю від себе! Ось, зараз таки йду до Тусі! Раз козі смерть!

Мені закрутилися сльози в очах, як я дивився на цього очайдушного боевика, що саме сідав до трамваю й бадьоро гукав до мене:

— До побачення на барикадах!

Вчора вранці я знову стрінувся з ним.

— Ну, й що ж? — питаю. — Як там пішло з Тусею?

— І не згадуй! Я, розумієш, до неї зі серцем, із квітами... а вона...

— Як то з квітами?

— Ну, як... — переказує приятель. — Купив букет квітів, пішов до неї, вклякнув, як годиться, приложив долоню до серця, кохаю вас, кажу, „чи хочете зі мною" й т. д. А вона, каже, це не кохання, а без кохання, не піду замуж...

— Наскільки знаю, — запримітив я скромно, — то тут, у твойому випадку, справді не доводиться говорити про кохання...

— Як то це не кохання?! — визвірився на мене приятель. — А хіба ж я не купив їй на Андрея 10 дека цукорків? А хіба ж я їй не зафундував був раз якось кіна? Би я такий здоров! Три неділі тому, памятаю, як сьогодні! Пхі... А потім ще, каже, „кохання люди виявляють інакше", каже, кавалірн навіть поривають своїх коханих, тощо. Мене пірвала лють, а я пірвав китицю квітів на дрібні кусники й забрався геть.

— Так, оце виходить, погас твій соломяний, популяційний вогонь... — заглумився я.

— Ні! — відрубав приятель. — Раз сказав, так і доконаю того свого! Тільки чорт його знає, як і де... Ага, вже знаю!

— — — — — — — —

— Як же пішло? — питаю сьогодні приятеля.

— Ось бачиш як!

Дивлюсь і очам своїм не вірю: На руці в нього заручиновий перстень...

— Яким чином? — дивуюсь.

— А ось як: — сміється на радощах приятель. — Придумав такий плян: позичив у знайомого тройгендера сельскіновий кожух і похвалився, що одержав посаду в „Лезеамті" на 500 зол. Пішло, як по маслі! Ми вже з Тусею по слові. За тиждень шлюб. Слухай, може ти бачив де оказійно дитячий візок на продаж?

Шум.

Матсуока остерігає Америку

ТОКІО, 22. І. — Підчас відкриття 76-ої сесії ніппонського парляменту 20. І. міністр закордонних справ Матсуока виголосив знаменну промову про політику Ніппону. Він ствердив, що договір трьох великодержав — це здійснення великого ідеалу, що оживляє ніппонську політику, а саме — всім народам землі забезпечити належне місце. Приязні взаємини між трьома народами мають на меті ще більше затіснити політичні, військові, господарські й культурні звязки. Дальше Матсуока пригадав про зобовязання до військової допомоги вразі нападу на великодержави оси країни, що досі не брала участи в европейській війні. Обговоривши положення на Далекому Сході,Матсуока зясував ціль ніппонської політики, а саме „всі народи у Східній Азії довести до того, щоб забезпечити їм відповідне місце, наладнати між ними співпрацю та створити примір загальної гармонії". Створенням уряду в Нанкіні устійнено політику супроти Китаю. Чан-Кай-Шек надіється без підстав на поміч Анґлії та Злучених Держав. Вкінці Матсуока обговорив ніппонсько-американські взаємини та візвав Злучені Держави передумати основно їхнє становище. Він пригадав наслідки заборони вивозу деяких сирівців до Ніппону. Анґлійська фльота перешкоджає ніппонській мореплавбі. Ніппон протестував від випадку до випадку, та ця тенденція прибрала такі форми, що Ніппонові не залишилося нічого іншого, як думати про свою оборону. Дуже енерґійно підкреслив Матсуока, що Злучені Держави думають, немов „їхня оборонна лінія лежить на Сході на середині Атлянтику, а на Заході не тільки на східній частині Тихого Океану, але також у Китаю й на Південному Морі". Матсуока заявив, що держава з таким впливом, як Злучені Держави, мусить якнайдокладніше перевірити своє становище. Він закінчив пересторогою, що, якщо „Злучені Держави будуть втягнені в европейську війну, а Ніппон буде примушений взяти в ній участь, тоді вибухне нова велика світова війна. Ніхто не може сказати, чи війна не переміниться в конфлікт, що означатиме кінець цивілізації. Договір трьох великодержав підписано не тільки тому, щоб забезпечити загальний добробут у Східній Азії, але щоб оминути поширення теперішньої війни".

„Курієр смерти" над Атлянтійським океаном

Італійці про новий німецький літак »Фок-Вульф«

РИМ, 22. І. — Італія привітала появу нового німецького літака типу „Фок-Вульф-Курієр" з найбільшим зацікавленням. Італійські летунські круги вважають новий літак ідеальною боєвою машиною. Вона не тільки швидко літає, але й може дяіти на велику віддаль, притому прегарно озброєна. Тому можна б її назвати справжньою твердинею, що літає.

Римські преса присвячує дуже багато уваги цьому новому 4-ох моторовому велитові та заповідає у сензаційній формі, що цей новий тип німецького боєвого літака вже незабаром найде своє практичне використання. Берлінський кореспондент італійського щоденника „Трібуна" пише, що новий тип німецького боєвого літака могуче зміцнив німецьке летунство. Завдяки серійному виробництву літаків „Фокс-Вульф-Курієр" німецька летунська перевага стане ще небезпечніша для Анґлії. Тепер навіть найбільше віддалені британські острови не будуть вільні від загрози німецького бомбардування.

Таксамо „Джіорнале д'Італія" пише, що летунство німецького союзника знову дуже скріпилося створенням нового літака, що його називають „курієром смерти". Новий літак так технічно збудований, що він майже незалежний від атмосферичних умовин, зокрема від морозу. „Курієра смерти" вже вжили на Атлянтійському океані проти великих торговельних кораблів. Цей новий літак уже мав змогу доказати свою незвичайну боєздібність.

Інший італійський щоденник „Ляворо Фашіста" зазначує, що незадовго вже побачимо на Середземному морі новий досконалий тип літака, що вийшов з літака типу „Кондор". Німецьке летунство розвбивається з кожним місяцем і кожний місяць спричинює боєвій спроможності Анґлії нові величезні втрати.

При всяких оголошеннях, що їх надсилають до Адміністрації для вміщення в часописах, треба надсилати одночасно належитість та подати, чи оголошення має бути вміщене в ЩОДЕННИКУ „Кр. Вісті" чи ТИЖНЕВИКУ, чи, може, в ОБОХ часописах.

ОГОЛОШЕННЯ

Дрібні оголошення

КОНКУРС

Секція Інженерів при У. Ц. К. в Кракові оголошує цим конкурс на платного секретаря Секції. Умови прийняття: вищі студії, найрадше технічні, від до 40 літ, організаційні здібності, референції українських установ, або знаних громадян. Платня після умови, не менше 400,00 зол.

Прохання з описом життя, відписами документів і референціями слати до 1. II. 1941 р. — Секція інженерів при У. Ц. К., Краків, Зелена 26/7. 1-1

Комісія міста зі Секціями Торговельників, Промисловців і Ремісників — подає до відома, що її канцелярія міститься при Українськім Допомоговім Комітеті — Краків, вул. Льоретанська 18.

Канцелярія має урядовця, який полагоджує справи, звязані з потребами Комісії, Секцій і її членів, як внутрі, так і назовні перед німецькими урядами.

Всі члени повищих Секцій повинні зі своїми фаховими справами звертатися до канцелярії Комісії Міста при УДК. 1—2

Бюралістку з писанням на машині (евентуально німецьке), презенція — прийме від зараз поважне торговельне підприємство. Оферти слати під Г. Б. Варшава, Постпляц ч. 1, скр. 739. 1-2

Перший український фризієрський сальон

ф-ми „ПЕРОТ",

Краків, вул. Ясна 8. — подає до відома всім українцям, що відчинено мужеський відділ, рівнож паням робить манікірі та ондуляції. Першорядна обслуга. Доступні ціни. 1-5

Комісарська Управа.

Андрій Мельниковець, Stalag VIII. B. Gefangenennummer 3.124. пошукує Родин Вп. пп. інж. Володимира Кисилевського, інж. Михайла Мартинця і д-ра інж. Миколи Саєвича. Хто знає їх адреси, прошу мені їх подати. 1-1

Пошукую своїх Рідних і бувших знайомих у Франції зі Стефкови, пов. Ліско. Iwanyćkyj Osyp. — Walenstedt, üb. Braunschweig Lager 23/92. 1-2

Михайло Берлад — напиши. М. Микитка, — Waldenberg-Neumark Oflag II. C. Pommern. 1-1

Мешкання найрадше в околиці вул. Кармелітської (Райхсштрассе)шукає від 1-го лютого урядовець української установи.

Потрібний покій з комфортом. Зголошення до адміністрації „Краківських Вістей" під „Д". 1-2

Телеґрама! **Телеґрама!**

Данцінґ-Бар

в

Українськім Ресторані
Краків, Вісльна 8.

кожного вечора

при чарівній музиці найкращої краківської орхестри

дасть

В.Ш. Гостям повну насолоду незабутніх вражінь і милого настрою.

Телефон 175-29. Власник **Д-р Малецький**

Причини упадку Польщі

297 сторін друку,
124 ілюстрацій-світлин.

Ціна на звичайному папері 5.— зол.
На кращому папері 7.— зол.
Порто 60 сотиків.

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО.

Лещетарський виряд

Вказівки для виробу й купівлі всіх частин лещетарського виряду.

Ціна 1.— зол.

Правильник лещетарських змагань

Технічні й судейські правила та вказівки до уладжування лещетарських змагань в плоских бігах, скоках, зїздовому бігу і крутобігу.

Ціна 2.— зол.

Порто по 30 грошів за одну книжку.

УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО.

Кольорові портрети та тризуби

а саме:		Ціна зол.
1. Тризуб, більший	38x17 цм	1,—
2. Тризуб, малий	14 x 9 „	0,20
3. Портрет Шевченка	28x17 „	1,—
4. Портрет І. Франка	38x17 „	1,—

Пересилка від більших портретів 30 сот., а від малого тризуба 10 сот.

Тризуби друковані в красках на гарнім картоні роботи мист. В. Дядинюка, а портрети з фотографії, згл. з автопортрету.

»УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО«

Календар-Альманах на 1941 рік

це настільна книга для кожного свідомого українця

Календар продають усі Українські Книгарні. Другий наклад невеликий. Ціна 3 зол., пересилка 50 сот.
»УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО«

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., ¼ сторінки 180 зол., ⅛ сторінки 150 зол., 1/12 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини 1 шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 3 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.": Передплату треба висилати згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часопису на кредит не можемо висилати. При зміні адреси треба все подавати попередну адресу.
ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату чи книжки з Генерального Губернаторства треба посилати переказами або чеками нашого видавництва Sch A Warschau Nr. 2.143. З Німеччини начеками нашого видавництва на Postscheckkonto Berlin № 68085.
З Протекторату: чеками „Українського Видавництва" Postsparkasse Prag 78.513. Курс 1 нім марки 2 злоті; 1 чеської корони 20 гр.
При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. Звертаємо увагу: подавати читку і докладну адресу.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел. 230-39.
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Krakau Reichsstrasse 34. Fernspr. 230-39. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei", Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 102-79